

prima instanță: S. Pilipenco

dosarul nr: 2ra-1789/14

instanța de apel: Gh. Ulianovschi, E. Dimina, E. Lazareva

ÎNCHEIERE

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Natalia Popazoglo

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Popazoglo
împotriva Primăriei or. Ceadâr-Lunga cu privire la recunoașterea în calitate de
membru al familiei chiriașului

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 17 decembrie 2013, prin
care a fost admis apelul declarat de Primăria or. Ceadâr-Lunga, casată hotărârea
Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 11 aprilie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care
acțiunea a fost respinsă

constată:

La 16 ianuarie 2013, Natalia Popazoglo a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Primăriei or. Ceadâr-Lunga cu privire la recunoașterea în
calitate de membru al familiei chiriașului.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza Ordinului nr. 1169 Feodorei
Vasilii Sencova, a. n. 23 februarie 1941 i-a fost alocat apartamentul nr. 49 din
str. Teliman, 4, or. Ceadâr-Lunga.

Menționează că la 06 septembrie 2012 Feodora Vasili Sencova a decedat.

Susține că înainte de decesul Feodorei Vasili Sencova, ea sistematic i-a
acordat ajutor și a îngrijit-o permanent. Ajutorul consta în cumpărarea
produselor alimentare, medicamentelor, hainelor și altor obiecte de necesitatea
zilnică, precum și o susține moral și psihologic.

Relatează că datorită stării sănătății Feodorei Vasili Sencova, era necesar
să se afle practic tot timpul în preajma ei.

Afirmă că după decesul Feodora Vasili Sencova, ea a organizat din
contul său înmormântarea.

Indică că faptele menționate le confirmă și vecinii Feodorei Vasili Sencova.

Cu referire la prevederile art. 55, art. 56 și art. 57 Codul cu privire la
locuințe, consideră că ea a fost membrul familiei Feodora Vasili Sencova.

Susține că scopul și necesitatea constatării faptului dat constituie confirmarea drepturilor la domicilierea reclamantei în continuare în apartamentul nominalizat.

Solicită recunoașterea Nataliei Popazoglo în calitate de membru al familiei Feodorei Vasilii Sencova la momentul decesului ultimei, în ordinea art. 55 al Codului cu privire la locuințe.

Prin hotărârea Judecătorei Ceadâr-Lunga din 11 aprilie 2013 a fost admisă acțiunea și recunoscută Natalia Petru Popazoglo membru al familiei Feodorei Vasilii Sencova la momentul decesului ei din 06 septembrie 2012, în ordinea art. 55 Codului cu privire la locuințe.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 17 decembrie 2013 cererea de apel depusă de Primăria or. Ceadâr-Lunga a fost admisă, hotărârea primei instanțe fiind casată și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 28 februarie 2014 Natalia Popazoglo a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Comrat.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță, cât și instanța de apel la examinarea cauzei au aplicat eronat prevederile art. 55 și art. 57 al Codului cu privire la locuințe.

Afirmă că din conținutul hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare este evident faptul că acestea au constatat și au expus date contradictorii. Astfel, deși instanțelor de judecată le-au fost prezentate probe incontestabile, pertinente, concludente și utile, susținute prin declarațiile martorilor expuse în ședințele de judecată, care dovedesc faptul că ea de mai mulți ani a domiciliat împreună cu Feodora Sencova, îi acorda asistență și îngrijire, o asigura cu produse alimentare, haine lucruri de igienă personală, susținere morală, practic duceau o gospodărie comună, în hotărâri au invocat faptul că ea nu ar fi conviețuit cu Feodora Sencova, ce a constituit ca temei de respingere a acțiunii.

Susține că instanțele de judecată nu au ținut seama de faptul că calitatea dânsei de membru al familiei Feodorei Sencova se dovedește și prin faptul că aceasta în calitate de unica persoană care domicilia în acest apartament și-a manifestat acordul de a-i perfecta viza de domiciliu în apartamentul său din or. Ceadâr-Lunga, str. Telman, 4, ap. 49.

Consideră că circumstanțele date au fost eronat și nefondat scăpate din vedere la examinarea și, în special de către instanța de apel care, la rândul său a dus la respingerea unei cereri absolut fondate.

Indică că decizia Curții de Apel conține prevederi contradictorii, astfel că din esența litigiului rezultă că chiriașul principal (și unicul chiriaș) al ap. 49 din or. Ceadâr-Lunga, str. Telman, 4, este conform ordinului de repartiție nr. 1169 - Feodora Sencova.

Cu toate acestea, reieșind din Extrasul din registrul bunurilor imobile din 22 mai 2013, în calitate de posesor este indicată Vera Semcova.

Consideră că instanțele de judecată au examinat superficial materialele cauzei și nu au stabilit cine anume este această persoană Vera Semcova, este sau nu aceeași persoană cu Feodora Sencova și drepturile acesteia asupra imobilului nominalizat.

Remarcă că atât prima instanță cât și cea de apel au examinat acțiunea în procedură contencioasă, pe când ea a înaintat cererea în procedură specială în condițiile art. 279 alin. (1) lit. a) și art. 282 alin. (2) lit. n) CPC.

Invocă că instanțele nu au ținut seama de faptul că cererea a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Menționează că ambele instanțe neîntemeiat au atras Primăria or. Ceadâr-Lunga în calitate de pârât, dar nu ca persoană interesată cum prevede lege, atâta timp cât față de Primăria or. Ceadâr-Lunga nu au fost înaintate nici o cerință, iar acțiunea este depusă în baza unei „cereri”, dar nu „cereri de chemare în judecată” cum a constatat instanța de judecată.

La fel invocă că de către instanța de apel au fost încălcate prevederile art. 24 alin. (1) și alin. (4) CPC, astfel că, procesul nu a fost dus în limba moldovenească - cum prevede norma de drept nominalizată, iar decizia Curții de Apel Comrat nu a fost redactată și în limba de stat cum prevede norma.

Consideră că ei nu i-a fost asigurată respectarea drepturilor sale procesuale, în special dreptul la un proces legal, dreptul la apărare și dreptul la interpret.

Afirmă că reieșind din prevederea art. 57 Codul locativ, este evident și faptul că instanța de apel a ieșit din limitele acțiunii, astfel că aceasta s-a expus asupra faptului că ea neîntemeiat pretinde dreptul de folosință și posesie asupra ap. 49 din or. Ceadâr-Lunga, str. Telman, 4, din considerentul că reieșind din obiectul litigiului ea nu a pretins recunoașterea unui asemenea drept, solicitând doar să fie recunoscută în calitate de membru de familie a Feodorei Sencova - doar atât.

Susține că este evident și faptul că declarațiile reprezentantului Primăriei or. Ceadâr-Lunga au ieșit din limitele acțiunii depuse în instanță, acesta neîntemeiat ducând instanța de apel în eroare și pe o altă cale care nu are nici o tangență cu acțiunea depusă și anume în direcția lipsei dreptului de a utiliza spațiul locativ folosit de către Feodora Sencova.

Consideră că instanța de apel la examinarea apelului a ieșit din limitele acțiunii și cerințelor înaintate, expunându-se asupra faptului constatării și evacuării recurente din apartamentul nominalizat contrar prevederilor art. 94 din Codul locativ și fără acordarea altui spațiu locativ, deși nimeni cu a contestat legalitatea vizei de domiciliu a acesteia în apartament și nu a probat inexistența acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurente, la 14 ianuarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată (f. d. 107), fiind recepționată la 17 ianuarie 2014, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 108).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen, la 28 februarie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Natalia Popazoglo nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Cât privește argumentul cu privire la încălcarea limbii de procedură la examinarea cauzei, se remarcă că din procesele-verbale ale ședințelor de judecată, la care, de altfel, nu au fost făcute observații, nu rezultă că Natalia Popazoglo a invocat necunoașterea limbii ruse, în care a fost dus procesul de judecată și că a solicitat interpret, explicațiile date de ea în ședința de judecată fiind în limba rusă.

Nici afirmația recurente precum că decizia instanței de apel nu a fost redactată și în limba de stat după cum prevede art. 24 alin. (4) CPC, urmează a fi apreciată critic, deoarece aceasta poartă un caracter declarativ, la materialele dosarului fiind anexate în limba de stat atât hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 11 aprilie 2013 cât și decizia Curții de Apel Comrat din 17 decembrie 2013.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Natalia Popazoglo, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Natalia Popazoglo ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Natalia Popazoglo se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari